

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/14581 en 07/14580 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 27 april 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 april 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen alsmede geweigerd om hem ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 april 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Lid van de enkelvoudige kamer

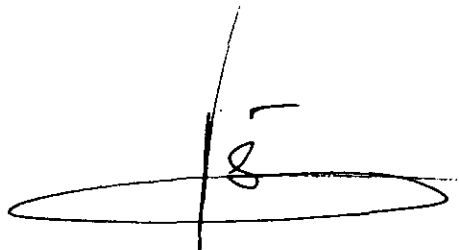
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 november 2007

418.

Verzonden: 9 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 07/14581 (verzoek)
AWB 07/14580 (beroep)

Datum uitspraak: 27 april 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

Inzake

geboren op
v-nummer
van Liberiaanse nationaliteit,
verzoeker,
gemachtigde mr. W.A. Venema,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 3 april 2007 heeft verweerder de aanvraag van verzoeker van 28 maart 2007 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Verzoeker heeft daartegen op 3 april 2007 beroep ingesteld. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 3 april 2007 heeft verzoeker verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 20 april 2007. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. P. van Zijl.

Registratienummer: AWB 07/14581 (verzoek)
AWB 07/14580 (beroep)

2

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.
3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.
4. Op 13 oktober 2002 heeft verzoeker een aanvraag gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 21 maart 2003 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Dat besluit staat na de uitspraak van de rechtbank van 15 april 2005 in rechte vast. Voorts heeft verzoeker op 28 april 2006 wederom een aanvraag gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 4 mei 2006 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Het tegen dit besluit ingestelde beroep is bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zutphen van 20 mei 2006 ongegrond verklaard. Genoemd besluit staat na de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 14 juli 2006 in rechte vast. Onderhavige aanvraag is derhalve een aanvraag in de zin van artikel 4:6 van de Awb.
5. Verzoeker heeft aan zijn onderhavige aanvraag ten grondslag gelegd dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst problemen zal ondervinden vanwege zijn Mandingo afkomst en beroept zich op de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn).
6. Verweerder heeft ter onderbouwing van de afwijzing verwezen naar de besluiten van 21 maart 2003 en 4 mei 2006. Verweerder stelt zich daarbij op het standpunt dat de Definitierichtlijn geen relevante wijziging van recht is. Voorts is naar het oordeel van verweerder geen sprake van nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Ten slotte heeft verweerder ambtshalve besloten dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "vreemdeling die buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten".
7. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.
8. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend.

Registratienummer : AWB 07/14581 (verzoek)
AWB 07/14580 (beroep)

3

Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.

9. Blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 4:6 van de Awb (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1988-1989, 21 221, nr. 3, p. 93-94) ziet die bepaling niet op de situatie dat het recht wordt gewijzigd. Indien het voor de aanvraag relevante recht wordt gewijzigd, kan ook zonder dat sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden een nieuwe aanvraag worden ingediend, die op grond van de dan geldende bepalingen wordt beoordeeld. Hieruit vloeit voort dat een aanvraag waarin een beroep wordt gedaan op wijziging van het recht sinds de beslissing op een eerdere soortgelijke aanvraag, geen herhaalde aanvraag is in de zin van artikel 1, aanhef en onder f van de Vw 2000.

10. Uit het vorenoverwogene volgt dat eerst dient te worden getoetst of sprake is van nieuw recht in die zin dat ten tijde van het in beroep bestreden besluit ander recht gold dan ten tijde van de eerdere besluiten van 21 maart 2003 en 4 mei 2006. Vervolgens is aan de orde de vraag of sprake is van een voor verzoeker relevante wijziging van het recht. Eerst wanneer is vastgesteld dat dit niet het geval is, is aan de orde de vraag of sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden.

11. Met betrekking tot verzoekers aanspraak op toelating op grond van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn overweegt de voorzieningenrechter als volgt. De implementatietermijn van de Definitierichtlijn is op 10 oktober 2006 verstreken. De voorzieningenrechter is van oordeel dat artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn een bepaling is die rechtstreekse werking heeft nu het een bepaling betreft die naar zijn aard direct toepasbaar is, zonder nadere uitwerking door de lidstaat (vergelijk: uitspraak van deze rechtbank, nevensittingsplaats Arnhem van 7 december 2006, rechtspraak.nl: LJN AZ4041). In deze uitspraak is voorts overwogen dat artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn moet worden aangemerkt als een wijziging van recht, nu op grond van dit artikel een bescherming kan worden geboden die voor 10 oktober 2006 niet in de Nederlandse wetgeving bestond.

12. Vervolgens dient echter nog de vraag beantwoord te worden of er sprake is van een voor verzoeker relevante wijziging van recht. De voorzieningenrechter beantwoordt deze vraag ontkennend. Daarbij acht de voorzieningenrechter van belang dat het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is bevonden. Ook in de Definitierichtlijn is om in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming tegen ernstige schade zoals omschreven in artikel 15, aanhef en onder c, vereist dat sprake is van een asielrelaas dat als geloofwaardig kan worden beschouwd. Het beroep van verzoeker kan dan ook niet slagen. Voor zover verzoeker zich op het standpunt heeft gesteld dat zijn Mandingo afkomst geloofwaardig is geacht en hij op grond daarvan aanspraak maakt op bescherming als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn, overweegt de voorzieningenrechter als volgt. De voorzieningenrechter is van oordeel dat ook in dit verband geen sprake is van een relevante wijziging van recht voor verzoeker. Daarbij acht de voorzieningenrechter van belang dat, voor zover al moet worden aangenomen dat verzoeker problemen vanwege zijn afkomst heeft ondervonden dan wel zal gaan ondervinden, verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt sprake is van ernstige schade in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zoals omschreven in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn.

13. Voorts heeft verzoeker zich op het standpunt gesteld dat sprake is van een wijziging van het beleid van verweerder zoals neergelegd in paragraaf C 24/15.4.1 van de

Registratienummer : AWB 07/14581 (verzoek)
AWB 07/14580 (beroep)

4

Vreemdelingendecret 2000 (Vc 2000), met betrekking tot personen van Mandingo afkomst. Niet in geschil is dat er sprake is van een geringe wijziging in het beleid van verweerder ten aanzien van personen die tot de Mandingo behoren. De voorzieningenrechter volgt verweerder echter in zijn stelling dat nog steeds vereist is dat de asielzoeker die claimt als Mandingo problemen te hebben ondervonden vanwege zijn etnische achtergrond, aannemelijk dient te maken dat sprake is van op de persoon gerichte vervolging of een onhoudbare situatie. Verzoeker heeft dit niet aannemelijk gemaakt. Gelet hierop is dan ook geen sprake van nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

14. Gelet op het voorgaande is de voorzieningenrechter dan ook van oordeel dat geen sprake is van een voor verzoeker relevante wijziging van het recht dan wel dat sprake is van nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Verweerder heeft dan ook terecht toepassing gegeven aan artikel 4:6, tweede lid, van de Awb.

15. Ten slotte overweegt de voorzieningenrechter ten aanzien van de ambtshalve weigering verzoeker een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "vreemdeling die buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten" te verlenen, als volgt. Verweerder heeft zich op goede gronden op het standpunt kunnen stellen dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij voldoet aan de voorwaarden van het zogenoemde buiten schuld beleid als neergelegd in paragraaf C 2/8 van de Vc 2000. De stelling van verzoeker dat verweerder onder verwijzing naar het rapport van de politie, korpsonderdeel vreemdelingenzaken, regio Hollands-Midden van 21 december 2006, onvoldoende heeft onderbouwd dat verzoeker bij vrijwillige terugkeer een laissez-passer zal worden verstrekt, leidt niet tot een ander oordeel. Verzoeker miskent hierbij dat het aan verzoeker is om aannemelijk te maken dat hij buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten. Het is dan ook niet aan verweerder om aannemelijk te maken dat verzoeker wel een laissez-passer zal worden verstrekt als hij naar zijn land van herkomst terugkeert. Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond.

16. Het verzoek om een voorlopige voorziening is niet-ontvankelijk, omdat daarbij geen belang bestaat. Daartoe wordt als volgt overwogen. Verzoeker is in de voornemenprocedure als bedoeld in de artikelen 39 van de Vw 2000 tevens in de gelegenheid gesteld om zijn zienswijze te geven over het voornemen niet ambtshalve een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 te verlenen. Op grond van artikel 79, derde lid, van de Vw 2000 is afdeling 3, van hoofdstuk 7, van de Vw 2000 alsdan van overeenkomstige toepassing. Gelet op artikel 82, eerste lid, van de Vw 2000 betekent dat onder meer, dat de werking van de bestreden besluiten wordt opgeschort totdat op de beroepen is beslist. Artikel 82, tweede lid, aanhef en onder a en b, van de Vw 2000 bepaalt dat het eerste lid niet van toepassing is indien het besluit inhoudt de afwijzing van de aanvraag binnen een bij algemene maatregel van bestuur te bepalen aantal uren alsmede de afwijzing van de herhaalde aanvraag. De voorzieningenrechter stelt vast dat het beroep zich tevens richt tegen de ambtshalve weigering van de vergunning tot verblijf voor bepaalde tijd regulier. Nu aldus geen sprake is van afwijzing van een aanvraag, maar van een ambtshalve genomen besluit vindt het bepaalde in artikel 82, tweede lid, van de Vw 2000 geen toepassing. Gelet op het voorgaande heeft het beroep tegen de ambtshalve weigering een verblijfsvergunning regulier te verlenen op grond van artikel 82, eerste lid, van de Vw 2000 schorsende werking zodat de in artikel 27, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 bedoelde rechtsgevolgen niet zijn ingetreden en verzoeker aldus geen belang bij zijn verzoek om een voorlopige voorziening heeft (gehad). Het feit dat verweerder in de bestreden besluiten heeft vermeld dat verzoeker de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten en dat verzoeker de voorzieningenrechter door middel van een verzoek tot het treffen van een

Registratienummer : AWB 07/14581 (verzoek)
AWB 07/14580 (beroep)

5

voorlopige voorziening kan verzoeken te bepalen dat uitzetting achterwege dient te blijven totdat op het beroep(schrift) is beslist, maakt dit niet anders.

17. Er bestaat, gelet op het feit dat verweerder in de bestreden besluiten ten onrechte heeft vermeld dat verzoeker de behandeling van het beroep(schrift) niet in Nederland mag afwachten en dat hij de voorzieningenrechter door middel van een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening kan verzoeken te bepalen dat uitzetting achterwege dient te blijven totdat op het beroep(schrift) is beslist en verzoeker derhalve door toedoen van verweerder dit rechtsmiddel heeft aangewend, aanleiding voor een proceskostenveroordeling, te weten: één punt voor het verzoekschrift, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten dient te voldoen.

De beslissing

De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep ongegrond;

verklaart het verzoek een voorlopige voorziening niet-ontvankelijk;

veroordeelt verweerder in de kosten van verzoeker in verband met de behandeling van het verzoek ad € 322,00 onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als de rechtspersoon die deze kosten dient te voldoen aan verzoeker.

Deze uitspraak is gedaan door mr. drs. I.D. Jacobs en in het openbaar uitgesproken op 27 april 2007 in tegenwoordigheid van mr. W.E.M. van Erp als griffier.

de griffier

de voorzieningenrechter

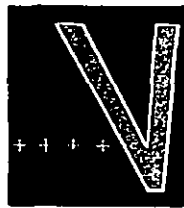
27 APR. 2007

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep asiel kunnen partijen binnen één week en tegen de uitspraak in beroep regulier kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St.Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

VENEMA
ADVOCATEN en PROCUREUR

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN 2710	
- 4 MEI 2007 B	
ZAAKNR. 200703178-1	
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

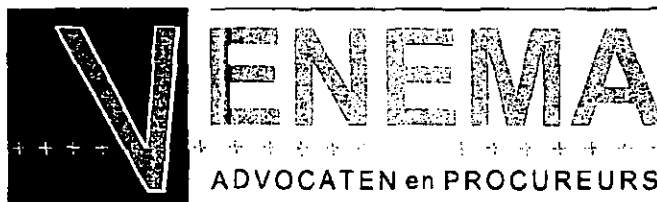
Hoger beroepschrift

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State

Appellant is , wonende te aan de
voor deze zaak woonplaats kiezende te Rijsbergen aan de St. Bavostraat
18 op het kantoor van mr. W.A. Venema die verklaart door hem bepaaldelijk gevol-
machtigd te zijn om dit hoger beroep in te stellen en in deze zaak als zijn gemachtig-
de op te treden.

1. Op 28 maart 2007 heeft appellant te Ter Apel een aanvraag om de verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd zoals bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 ingediend.
2. Bij beschikking van 3 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie voornoemde aanvraag afgewezen.
3. Op 3 april 2007 heeft appellant van voornoemde beschikking beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage.
4. Bij uitspraak van 27 april 2007 heeft de Voorzieningenrechter van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Arnhem, het ingestelde beroep ongegrond verklaard.
5. Appellant kan zich met voornoemde uitspraak niet verenigen weshalve hij daarvan hierbij bij Uw Afdeling hoger beroep instelt.
6. Appellant voert tegen de aangevochten uitspraak de volgende grieven aan.

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St. Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

2

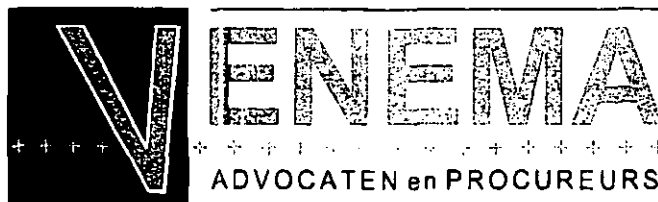
Grief 1

Ten onrechte heeft de Voorzieningenrechter onder rechtsoverweging 12 van de aangevochten uitspraak overwogen:

"Vervolgens dient echter nog de vraag beantwoord te worden of er sprake is van een voor verzoeker relevante wijziging van recht. De voorzieningenrechter beantwoordt deze vraag ontkennend. Daarbij acht de voorzieningenrechter van belang dat het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is bevonden. Ook in de Definitierichtlijn is om in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming tegen ernstige schade zoals omschreven in artikel 15, aanhef en onder c, vereist dat sprake is van een asielrelaas dat als geloofwaardig kan worden beschouwd. Het beroep van verzoeker kan dan ook niet slagen. Voor zover verzoeker zich op het standpunt heeft gesteld dat zijn Mandingo afkomst geloofwaardig is geacht en hij op grond daarvan aanspraak maakt op bescherming als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn, overweegt de voorzieningenrechter als volgt. De voorzieningenrechter is van oordeel dat ook in dit verband geen sprake is van een relevante wijziging van recht voor verzoeker. Daarbij acht de voorzieningenrechter van belang dat, voor zover al moet worden aangenomen dat verzoeker problemen vanwege zijn afkomst heeft ondervonden dan wel zal gaan ondervinden, verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt sprake is van ernstige schade in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zoals omschreven in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn."

Appellant kan zich met dit deel van de aangevochten uitspraak op de navolgende gronden niet verenigen. Aangaande het standpunt van appellant dat zijn Mandingo afkomst geloofwaardig is geacht en hij op grond daarvan aanspraak maakt op bescherming als bedoeld in artikel 15, onder c, van de Definitierichtlijn heeft de Voorzieningenrechter miskend dat voor de beoordeling van de vraag of het voor appellant relevante recht gewijzigd is niet relevant is of de problemen die appellant vanwege zijn afkomst heeft ondervonden of zal ondervinden als ernstige schade in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zoals bedoeld in de zin van voornoemde bepaling beschouwd kunnen worden. Die vraag komt immers eerst aan de orde na een inhoudelijke beoordeling van de aanvraag die overigens in de eerste plaats aan verweerder is voorbehouden.

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St.Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

3

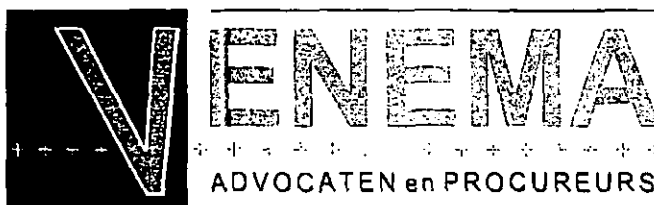
Grief 2

Ten onrechte heeft de Voorzieningenrechter onder rechtsoverweging 13 van de aangevochten uitspraak overwogen:

"Voorts heeft verzoeker zich op het standpunt gesteld dat sprake is van een wijziging van het beleid van verweerder zoals neergelegd in paragraaf C 24/15.4.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), met betrekking tot personen van Mandingo afkomst. Niet in geschil is dat er sprake is van een geringe wijziging in het beleid van verweerder ten aanzien van personen die tot de Mandingo behoren. De voorzieningenrechter volgt verweerder echter in zijn stelling dat nog steeds vereist is dat de asielzoeker die claimt als Mandingo problemen te hebben ondervonden vanwege zijn etnische achtergrond, aannemelijk dient te maken dat sprake is van op de persoon gerichte vervolging of een onhoudbare situatie. Verzoeker heeft dit niet aannemelijk gemaakt. Verzoeker heeft dit niet aannemelijk gemaakt. Gelet hierop is dan ook geen sprake van nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb."

Appellant kan zich met dit deel van de aangevochten uitspraak niet verenigen omdat de Voorzieningenrechter heeft miskend dat het in het nieuwe beleid een ander toetsingkader is neergelegd dan dat welke onder het ten tijde van de eerdere aanvragen geldende beleid gold. In het nieuwe beleid moet immers beoordeeld worden of de betrokkene voldoet aan de voorwaarden voor toelating op grond van artikel 29, eerste lid, onder a, van de Vreemdelingenwet 2000, terwijl onder het vroegere beleid ter beoordeling stond of de betrokkene voldoet aan de voorwaarden voor toelating op grond van artikel 29, eerste lid, onder b, van de Vreemdelingenwet 2000. Derhalve is sprake van een wijziging van het voor de aanvraag van appellant relevante recht. De vraag of appellant aannemelijk heeft gemaakt dat ten aanzien van hem sprake is van vervolging zoals in het nieuwe beleid is bedoeld kan daarom slechts bij een inhoudelijke beoordeling van de aanvraag plaatsvinden. Dit heeft de Voorzieningenrechter miskend. De Voorzieningenrechter heeft hier derhalve ten onrechte toepassing gegeven aan artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht.

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St.Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

4

Grief 3

Ten onrechte heeft de Voorzieningenrechter onder rechtsoverweging 14 van de aangevochten uitspraak overwogen dat:

"Gelet op voorgaande is de voorzieningenrechter dan ook van oordeel dat geen sprake is van een voor verzoeker relevante wijziging van het recht dan wel dat sprake is van nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Verweerder heeft dan ook terecht toepassing gegeven aan artikel 4:6, tweede lid, van de Awb."

Appellant kan zich met dit deel van de aangevochten uitspraak niet verenigen omdat, zoals in de voorafgaande grief reeds is aangevoerd, wel sprake is van de voor de aanvraag van appellant relevante wijziging van het recht. Daaruit volgt dat de Voorzieningenrechter ten onrechte geoordeeld heeft dat verweerder terecht toepassing heeft gegeven aan artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht.

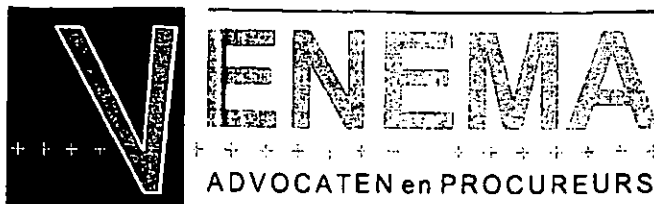
Grief 4

Ten onrechte heeft de Voorzieningenrechter onder rechtsoverweging 15 van de aangevochten uitspraak overwogen:

"Ten slotte overweegt de voorzieningenrechter ten aanzien van de ambtshalve weigering verzoeker een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "vreemdeling die buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten" te verlenen, als volgt. Verweerder heeft zich op goede gronden op het standpunt kunnen stellen dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij voldoet aan de voorwaarden van het zogenoemde buiten schuld beleid als neergelegd in paragraaf C 2/8 van de Vc 2000. De stelling van verzoeker dat verweerder onder verwijzing naar het rapport van de politie, korpsonderdeel vreemdelingen-zaken, regio Hollands-Midden van 21 december 2006, onvoldoende heeft onderbouwd dat verzoeker bij vrijwillige terugkeer een laissez-passer zal worden verstrekt, leidt niet tot een ander oordeel. Verzoeker miskent hierbij dat het aan verzoeker is om aannemelijk te maken dat hij buiten zijn schuld Nederland niet kan verlaten. Het is dan ook niet aan verweerder om aannemelijk te maken dat verzoeker wel een laissez-passer zal worden verstrekt als hij naar zijn land van herkomst terugkeert. Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond."

Appellant kan zich met dit deel van de aangevochten uitspraak niet verenigen

Mr. W.A. Venema
Mr. W.P.R. Peeters
St.Bavostraat 18
4891 CJ Rijsbergen
tel: +31 (0)76-5968560
fax: +31 (0)76-5968961

5

omdat de Voorzieningenrechter door te overwegen dat verweerder zich op goede gronden op het standpunt heeft kunnen stellen dat appellant niet aan-nemelijk heeft gemaakt dat hij voldoet aan de voorwaarden van het zogenoem-de buiten schuld beleid als neergelegd in paragraaf C2/8 van de Vreemdelin-gencirculaire 2000 buiten de grenzen van het aan de rechter voorgelegde ge-schil is getreden. Dat is in strijd met het voorschrift van artikel 8:69, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht. Hetgeen de Voorzieningenrechter als grond voor het niet behoeven te verlenen van een zogenaamde buitenschuld-vergunning heeft vermeld is immers niet door verweerder in de bestreden be-schikking overwogen.

REDENEN waarom appellant zich tot Uw Afdeling wendt met het verzoek:

- a) dit hoger beroep gegrond te verklaren;
- b) de uitspraak van de Voorzieningenrechter van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Arnhem, van 27 april 2007 te vernietigen;
- c) het bij de Rechtbank ingestelde beroep alsnog gegrond te verklaren;
- d) de bestreden beschikking van 3 april 2007 alsnog te vernietigen;
- e) alsmede verweerder te veroordelen in de proceskosten die appellant in beide instanties heeft moeten maken.

Rijsbergen, 4 mei 2007

Gemachtigde